

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 16.

Udgivet 8de Mai.

1897.

Regler

29 April.

for Benyttelsen af den Del af Dragaas Statsalmenning, som er beliggende indenfor Holtaalens Herred, approberede af Departementet for det Indre den 29de April 1897.

§ 1. Enhver Brugsberettiget, som ønsker Udvisning, har hvert Aar inden 15de Mai noiagtig at opgive for Skovfogden, hvad han det Aar ønsker at aavirke, saasom Brænde, Højeved, Tømmer. For det sidste Vedkommende maa opgives, hvortil det skal benyttes. Til Refvisitioner, der indkomme senere end bestemt, vil der i Regelen ikke blive taget noget Hensyn.

§ 2. Ved Anmeldelsestidens Udløb indsender Skovfogden med fornødne Oplysninger om Ansøgernes Ret og Trang samtlige Refvisitioner snarest muligt til Skovinspektøren, som nærmere bestemmer og i Regelen leder Udvisningerne. Til Udvisningen i Skoven har enhver Ansøger at fremmøde selv eller ved en af sin Hushand eller sine Naboer. I modsat Fald meddeles ham ingen Udvisning det Aar.

§ 3. Brændeved til Sæterne kan dog tages uden særskilt Udvisning, naar dertil alene benyttes Tørt og Redfald samt Birk og iøvrigt iagttages nedenstaaende Regler, og Opshynet forøvrigt finder, at Vedkommende ikke misbruger denne friere Udgang.

§ 4. Al Hugst, Tilvirkning og Oprensning skal udelukkende foregaa i Avirkeperioderne, som er hele Juni Maaned for Brændeved og Tiden fra 1ste Oktober til 15de November for Tømmer og Garfang.

Inden Udløbet af Oktober Maaned skal al Brændeved være ordentlig sammenlagt i let maalelige Lunner eller Koster, som tydelig mærkes med Avirkerens Navn eller Mærke.

Sammenlunning af Tømmer skal være tilendebragt inden November Maanedes Udgang.

§ 5. Udvisning gælder kun for det Aar og den Termin, hvortil den er meddeelt. Benyttes den ikke i rette Tid, bliver den

29 April. forsaavidt ughyldig, og det Udviste falder tilbage til Skoven og kan ikke benyttes uden efter ny Udvisning.

§ 6. Intet Navirke maa bringes bort fra Navirkestedet, forinden Opsynet har besigtiget det. Efter Hugstterminens Udløb er enhver Navirke pligtig til, om Opsynet forlanger det, at møde op i Skoven og fremvise Hugst og Navirke for Opsynet. Udebliver Noget uden gyldig Grund, eller er Hugsten urigtigt udført, kan Navirket udvises til andre Brugsberettigede, uden at Navirkeren kan fordre sig udvist andet Drtje istedet.

§ 7. Bestyrelsen fastsætter i Forening med Skovinspektoren indtil videre for hvert Aar, hvor meget Tommer der skal hugges, og det huggede Kvantum fordeles af Bestyrelsen blandt de Brugsberettigede, der har forlangt Udvisning. Forinden denne foregaar, oversender Bestyrelsen til Skovfogden en Fortegnelse over de Brugsberettigede, til hvem den har fordelt Tommer, samt hvor stort Kvantum der er tildelt hver enkelt. Hvad der gjælder for Tommer, gjælder ogsaa for Hesseved og Gjørdefang.

§ 8. Navirket skal udføres af Skoven den første Vinter efter Udvisning og Hugst. Har Uføre hindret Udførelsen, kan det udføres den anden Vinter inden 31te Marts. Hvorvidt Uføre har været hinderligt, afgøres i Tilfælde af Bestyrelsen.

§ 9. Ved Hugsten bliver iøvrigt at iagttage:

- at intet ferskt Bartræ maa fældes uden at være blinket og mærket med Statens Mærkeøge;
- at friske Birketræer skal holde mindst 7 Tommer ved Roden;
- at ingen Stubbe efter Naaletræ i Regelen maa være højere end 6 Tommer fra højeste Jordkant og efter Birk 4 Tommer;
- at Træet og det udviste Drtje fuldt udnyttes. I Brændeved-hugsterne medtages strax Toppen og de større Grene.

Forøvrigt har Enhver at rette sig efter de særskilte Forskrifter eller Afændringer, som maatte meddeles ham af Opsynet.

§ 10. Ulovlige Hugster og ethvert Brud paa nærværende Regler vil efter Skovlovens §§ 53, 56 o. fl. straffes med Boder og Erstatning samt Konfiskation, forsaavidt ikke Lovgivningen ellers bestemmer højere Straf for Tilfældet.

30 April.

Høieste Resolution

af 30te April.

De af Elverums Herredsstyrelse i Møder den 22de Oktober 1895 og 14de September 1896 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld

i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 30 April. 1896 i følgende Form:

Regler

angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand
for Elverum.

§ 1. Herredet bliver for Diemedet at inddele i følgende 5 Kredse:

1. Heredsbygdens Kreds grændser fra Rynna langs Baaler Grændse til Voiten, derifra nordover langs denne til Jernbanelinien Hamar—Elverum, følger denne til Elverum Jernbanestation, derfra om Taarneborg om Løfting Vinterveien (Dalveien) over Aafjernene og Lissøen til Rynna, videre langs denne til Baaler Grændse indbefattende G.No. 1 Bjølset — G.No. 11 Væstehoug samt G.No. 30 Gaarder — G.No. 87 Agaasen, begge inkl.
2. Strandbygdens Kreds grændser til Jernbanelinien fra Stationen til Voiten Grændse, følger saa denne til Namots Grændse og saa videre langs denne til Julusa, denne opefter til Storhulvatten, derfra Vinterveien over Strandkjølen og langs Lefjerna til Glommen, derfra efter denne til Elverum Jernbanestation, indbefattende G.No. 12 Tervingen — G.No. 29 Bæk, begge inkl.
3. Hernes Kreds grændser mod Nord og Vest til Strandbygdens Kreds, gaar fra Storhulvatten langs Julusa over Bergerjøen videre efter Rynna til „Dalveien“ og saa denne til Jernbanestationen (Heredsbygdens Grændser mod Nord), indbefattende G.No. 88 Løvberget—G.No. 105 Meljordet, begge inkl.
4. Nordre Skogbygds Kreds er Strækningen mellem Julusa, Namot, Øsen og Trysilveien, indbefattende G.No. 106 Østjordet—G.No. 152 Finjokvern, begge inkl.
5. Søndre Skogbygds Kreds er Strækningen mellem Trysilveien, Trysil, Baaler, Rynna og Julusa, indbefattende G.No. 153 Vestre Sætre—G.No. 200 Elverums Almanning, begge inkl.

§ 2. For det hele Herred vælger Herredsstyrelsen en Brandchef med Suppleant og for hver Kreds en Kredsforstander med Suppleant, der samtlige vælges blandt de af Bygdens Indvaanere, der enten eier, bestyrer eller bruger matrifuleret Jord.

De vælges for tre Aar og kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid, som de har fungeret. I Tilfælde af Afgang ved Dødsfald eller af anden Aarsag afholdes nyt Valg paa Funktionær i den afgangnes Sted for den tilbageværende Del af Funktionstiden.

§ 3. Brandchefen har Overledelsen, instruerer Kredsforstanderne og de blandt Mandstaberne ansættendes Høvemænd, har i Skogbrandstilfælde at indfinde sig paa Aastedet, forestaa Slukningsarbeidet og træffe Bestemmelse om Indkaldelse af fornødent Mandstak samt i det hele at fore Indseende med nærværende Reglers

30 April. Overholdelse. Brandchefen skal aarlig underhandle med de paa Tjerningmoen liggende Militære for i Tilfælde at kunne rekvirere Assistance derfra, i hvilket Tilfælde han kan disponere det til Kstholdsgodtgjørelse for Militærene nødvendige Beløb. Brandchefen kan disponere indtil Kr. 50 — femti — pr. Aar til at sætte sig i Forbindelse med Folk, der i den tørreste Aarstid maatte opholde sig f. Ex. i Flotsberget, Nothberget, Ringsaaen, Øynaasen og Hovindberget eller andre bekvemt beliggende Steder, hvorved disse forpligter sig mod Betaling, strax Ild opdages, at gaa til nærmeste Telefonapparat og melde dette for Kredsforstanderne.

Det paaligger Kredsforstanderne at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Ild i Skog og Mark m. v. overholdes, og at Overtrædelser anmeldes.

Saasnart han erfarer, eller har Grund til at antage, at Skogbrand er opstaaet paa nogen til hans Grund hørende Eiendomme, da har han pligt at underrette Brandchefen derom og indkalde sin Kreds's Mandskab til Brandstedet og der lede Slukningsarbejdet, indtil Brandchefen maatte indfinde sig, og samtidig efter Omstændighederne at varsle en eller flere af de nærmestboende Kredsforstandere om snarest mulig at indfinde sig paa Brandstedet med sine Mandskaber. Tiltrænges mere Mandskab, kan Kredsforstanderen eller Brandchefen, naar denne har indfundet sig, hurtigt ved udsendt Telefonmeddelelse, Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade indkalde de øvrige Kredsforstandere inden Herredet med sine Mandskaber. Erfarer en Kredsforstander, at Skogbrand er opstaaet i nogen af de andre Kredse inden Herredet, har han derom snarest mulig at varsle vedkommende Kredsforstander, som derefter har at iagttage det fornødne overensstemmende med foranstaaende.

Udbryder der Ild samtidig paa flere Steder, har Brandchefen at fordele Mandskaberne efter bedste Skjon.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet har i Skogbrandstilfælde uopholdelig efter Brandchefens eller Kredsforstanderens Tilsigelse at skaffe et Antal Mandskaber med Kst og Redskaber i Forhold til sin Matrikulskyld, saaledes at den, som inden Herredet har en samlet Skyld:

fra og med	2 Mark indtil	5 Mark,	skaffer 1 Mand,
fra og med	5 Mark indtil	15 Mark,	skaffer 2 Mænd,
fra og med	15 Mark indtil	25 Mark,	skaffer 3 Mænd,
fra og med	25 Mark indtil	35 Mark,	skaffer 4 Mænd,

o. s. v. i samme Forhold opover.

Mandskaberne udfrires fra enhver Bopæl i Forhold til Eieren's samlede Skyld inden Herredet.

Udenbygdsboende Eier har til vedkommende Kredsforstander at opgive et for denne bekvemt beliggende Sted inden Herredet, hvor Tilsigelse af vedkommende pligtige Mandskaber kan finde Sted,

ligesom Kredsforstanderen ogsaa altid skal være berettiget til at leie 30 April.
det pligtige Mandskab paa vedkommende udenbygdskoendes Regning.

§ 5. Brandchefen og Kredsforstanderne tilstaaes en Godtgjørelse af 5 — fem — Kroner pr. Dag, de i Stillings Medfør maa opholde sig i Marken eller paa Rejser, samt 3 — tre — Kroner pr. Dag for Hest, om saadan benyttes.

Brandmandskaberne skal efter Brandchefens og Kredsforstandernes Skjon og Bestemmelse have en rimelig Betaling, dog ikke over 25 Ore pr. Time. I ekstraordinære Tilfælde, hvor enkelt Mandskab har vist særskilt Dygtighed, kan Brandchefen, om han saa synes, paastjonne dette ved Extrabetaling. Lønningerne udbetales af Herredskassereven efter Brandchefens Anvisning, idet dertil indrettet Anvisningsbog bør medtages i Marken til Opgjør, naar Mandskaberne hjemsendes.

§ 6. Foruden de i § 4 omhandlede Mandskaber er enhver inden Herredet bosat voksen Mand, som er arbejdsdygtig og stillet til at deltage i Slutningsarbejdet, og som ikke har Forsald, der kjendes gyldigt, paa Brandchefens eller Kredsforstandernes Tilsigelse — naar saa findes paakrævet — forpligtet til at indfinde sig paa Brandstedet medhavende Kof, saavidt mulig forhaandenbarende Redskaber, saasom Ox, Spade, Hæke eller Botte, og der udføre, hvad Brandchefen, Kredsforstanderen eller Rodemænd paalægger ham, mod saadan Godtgjørelse, som omhandlet i § 5.

§ 7. Det opbudte Slutningsmandskab skal ikke ophøre med Slutningsarbejdet eller forlade Brandstedet, førend Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander dertil giver Tilladelse eller Ordre. Antager man, at Ilden er slukket, har Brandchefen eller Kredsforstanderen at udvælge nogle Mænd, som efter Tur har at holde Vagt, indtil man er fuldstændig sikker for Ildens videre Opbluszen. Saavidt muligt har Brandchefen eller Kredsforstanderen paa Stedet at indhente Oplysninger om, hvordan Ilden er opstaaet, og derom snarest mulig at indgive Indberetning til Herredsstyrelsen.

§ 8. Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander kan uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side — for at begrænse eller standse Ilden — sælde tilstødende Skog, nedrive Gjerder, grave Diger, optænde Mobild og forøvrigt iagttage de til Ildens Slutning nødvendige Forholdsregler. Forinden der skrives til nogen større Foranstaltning af foranstaaende Art, bør — saavidt Tid og Omstændigheder maatte tilstede det — 2 Kredsforstandere raadspørges.

§ 9. Enhver inden Herredet, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, har derom snarest at underrette Brandchefen eller en Kredsforstander.

§ 10. I Tiden fra 1ste Juni til 10de August maa Brandchefen, Kredsforstanderne og deres Suppleanter ikke foretage Rejser udenfor Herredet uden at have sørget for duelige Stedfortrædere,

30 April. som for Tilfældet antages af Formandskabets Ordfører, som strax har at underrette Brandchefen.

§ 11. Finder Herredsstyrelsen, at Brandchefen eller nogen Kredsforstander viser sig skjodesløs eller uduelig i Udførelsen af sit Hverv, kan den afstedige Vedkommende og vælge en ny i hans Sted.

§ 12. Umiddelbart efter hver Skogbrand har Kredsforstanderne gennem Brandchefen at indgaa med Indberetning til Herredsstyrelsen om, hvorvidt deres respektive Mandstabsledere har skaffet det bestemte Antal Mandstaber overensstemmende med § 4 i rette Tid og forøvrigt oplyse, om nogen har gjort sig skyldig i Forsømmelse af Pligter, paalagt efter foranstaaende Regler.

Indberetningerne bør tillige indeholde Oplysninger om Ildens Udbredelse, Slutningsomkostningerne, Skadens Størrelse og øvrige Omstændigheder, som antages at være af Interesse.

§ 13. Samtlige Udgifter, som overensstemmende med foranstaaende Regler maatte paaløbe til Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skogbrand, forskydes eller betales af Herredskassen efter Anvisning af Brandchefen og udlignes som Skat paa Herredets Skogeiere efter den Værdi, disses Skogeiendomme af Vigningskommissionen i det samme Aar er ansat til. Skatten beregnes og inddrives af Herredskassereren som anden Skat, efter en fra Vigningskommissionen afgivet Opgave over den samlede Værdi af hver enkelt Skatteydets Skogeiendomme, dog medtages ikke nogen, hvis Skogeiendomme af Vigningskommissionen er værdsat til under Kr. 500, da disse skal være fritaget for denne Skat.

I Genhold til ovenstaaende paaligger det Vigningskommissionen at værdsætte ogsaa de Eiendomme, som ikke er i privat Eie.

§ 14. Opstaar Skogbrand i noget til Elverum stødende Præstegjæld, der antages at kunne blive farlig for Bygdens Skove, kan Brandchefen efter Konferance med 2 af Kredsforstanderne sende et mindre Mandskab med en eller to Kredsforstandere derhen til Hjælp. Antages Branden ikke at ville overskride Elverums Grændser, sendes intet Mandskab, uden at vedkommende Herreds Brandchef derom andrager og garanterer Reiseudgifter og sædvanlig Daglon.

Brandchefen og tvende Kredsforstandere kan, naar de under en større Skogbrand finder, at de Mandstaber, som kan opdrives i Bygden, ikke magter at slukke Ilden, rekvirere Hjælp fra tilstødende Bygder, og har Brandchefen i dette Tilfælde Ret til at disponere over et Beløb af indtil Kr. 400 til disses Afsløtning. Disse Udgifter bliver at udligne som foran bestemt.

§ 15. I Genhold til § 6 i Lov af 14de Juli 1893 straffes Overtrædelser af foranstaaende paabudte Bestemmelser og Regler med Bøder.

§ 16. Disse Regler træder i Kraft 1ste Juni 1897.

Høieste Resolution

30 April.

af 30te April.

De af Amtets Herredsstyrelse i Møder den 25de Februar 1895 og 7de September 1896 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skovbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 i følgende Form:

Regler

angaaende Forebyggelse og Slutning af Skovbrand for Amt Herred.

§ 1. Med Hensyn til Forebyggelse og Slutning af Skovbrand inddeles Herredet i 8 Kredse, nemlig:

1. Vestre Nabu Kreds — fra Braaten til Engaaen, omfattende Gaardsnummernes 1—7 inkl. og disse underliggende Brugsnummere.
2. Rena Kreds — fra Engaaen til og med Sorknæs, øvre og nedre Næshygdén samt Raasen, Alme, Rilde, Sønsthagen og Melhagen, omfattende Gaardsnummer 8—26 inkl., 30, 31, 32, 33 og 34 samt underliggende Brugsnummere.
3. Øgle og Viken Kreds — Hovednæsfet, Øgle og Viken, altsaa Gaardsnummernes 27, 28 og 29 samt underliggende Brugsnummere.
4. Hagedalen Kreds — omfattende de i Hagedalen, Ulvaan og Blifberget beliggende Eiendomme, altsaa Gaardsnummernes 40, 41, 42, 52, 53 og 57 med underliggende Brugsnummere.
5. Østre Nabu Kreds — fra Heien og Sydover paa Glommens Østside til Elverums Grændse, altsaa omfattende Gaardsnummernes 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 54, 55, 56 og underliggende Brugsnummere.
6. Desjet Kreds — Rød og nordover, Desjet, Løvjet og til Rendalens Grændse, omfattende Gaardsnummernes 35, 36, 37, 38 og 39 samt underliggende Brugsnummere, forsaavidt disse ikke er beliggende i Øsen.
7. Slem dalen Kreds — omfattende Østjøens Vestside samt den til Slem dalen og Bielve beliggende Skog.
8. Øsdalens Kreds — omfattende Østjøens Østside samt de til nordre Øsa og Bielve beliggende Eiendomme.

§ 2. For det hele Herred vælger Herredsstyrelsen en Brandchef med Suppleant og for hver Kreds en Kredsforsstander med Suppleant; valgbare ere kun Giere, Bestyrere eller Brugere af matrikuleret Jord. Samtlige Funktionærer fungerer i 3 Aar og er berettigede til at undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid som den, i hvilken de har fungeret. I Tilfælde af Afgang ved

30 April. Dødsfald eller af anden Aarsag afholdes nyt Valg paa Funktionærerne i den Afgangnes Sted for den tilbageværende Del af Funktionstiden.

§ 3. Brandchefen har Overledelsen over Kredsforstanderne og har i Skogbrandstilfælde at indfinde sig paa Aastedet, forestaa Slutningsarbeidet og træffe Bestemmelse om Indfaldelse af fornødent Mandskab samt i det hele at føre Indseende med nærværende Reglers Overholdelse.

Det paaaligger Kredsforstanderen at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Jld i Skog og Mark m. v. overholdes, og at Overtrædelser anmeldes. Saa snart han erfarer, eller har Grund til at antage, at Skogbrand er opstaaet paa nogen til hans Kreds hørende Eiendom, da har han øieblikkelig at underrette Brandchefen derom og at indfalde sin Kreds Mandskab til Brandstedet og der lede Slutningsarbeidet, indtil Brandchefen maatte indfinde sig, og samtidig efter Omstændighederne at varsle en eller flere af de nærmest boende Kredsforstandere om snarest muligt at indfinde sig paa Brandstedet med sine Mandskaber. Tiltrænges mere Mandskab, har Kredsforstanderen eller Brandchefen, naar denne har indfundet sig, hurtigt ved udsendt Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade at indfalde de øvrige Kredsforstandere inden Herredet med sine Mandskaber. Erfarer en Kredsforstander, at Skogbrand er opstaaet i nogen af de andre Kredse inden Herredet, har han derom snarest muligt at varsle vedkommende Kredsforstander, som derefter har at iagttage det fornødne overensstemmende med foranstaaende.

Udbryder der Jld samtidig paa flere Steder, har Brandchefen at fordele Mandskaberne efter bedste Skjon.

§ 4. Enhver Eier af matrifuleret Eiendom inden Herredet har i Skogbrandstilfælde uopholdelig efter Brandchefens eller Kredsforstanderens Tilsigelse at skaffe et Antal Mandskaber i Forhold til sin Matrikulsstyk, saaledes at den, som inden Herredet har en samlet Styk

fra og med	2	Mark	indtil	5	Mark,	skaffer	1	Mand
— —	5	—	—	15	—	"	2	—
— —	15	—	—	25	—	"	3	—
— —	25	—	—	35	—	"	4	—

o. s. v. i samme Forhold opover.

Hvis ikke vedkommende Eier kan skaffe det bestemte Antal Mandskaber i rette Tid, kan Brandchefen eller Kredsforstanderen leie disse paa Vedkommendes Regning.

Til disse Mandskaber, der har at fremmøde med fornødne Redskaber, har vedkommende Eier at yde Kost og Betaling for et Tidsrum af 3 — tre — Døgn. Benyttes vedkommende Mandskaber længere, betales de paa samme Maade som andre Mandskaber overensstemmende med § 12.

Herredsstyrelsen har at bestemme, til hvilken af de efter § 1 30 April. inddelte Kredse enhver af føromhandlede Eiendomsbesidderes Mandskab bliver at henregne, saaledes at en efter Stedsforholdene, Bebyggelse og andre Hensyn, som her bør komme i Betragtning, hensigtsmæssig Fordeling finder Sted.

Udenbygdsboende Gier har til vedkommende Kredsforstander at opgive et for denne bekvemt beliggende Sted inden Herredet, hvor Tilsigelse af Vedkommendes pligtige Mandskaber kan finde Sted, ligesom Kredsforstanderen ogsaa altid skal være berettiget til at leie det pligtige Mandskab paa vedkommende Udenbygdsboendes Regning.

§ 5. Foruden de i § 4 omhandlede Mandskaber er enhver inden Herredet bosat voksen Mand, som er arbejdsdygtig og stiftet til at deltage i Slutningsarbejdet, og som ikke har Forsald, der kjendes gyldigt, paa Brandchefens eller Kredsforstandernes Tilsigelse — naar saa findes paakrævet — forpligtet til at indfinde sig paa Brandstedet medhavende saavidt muligt forhaandenværende Redskaber saasom Øx, Spade og Hakke, og der udføre, hvad Brandchefen eller Kredsforstanderen paalægger ham mod saadan Godtgjørelse, som omhandles i § 12.

§ 6. Det opbudte Slutningsmandskab skal ikke ophøre med Slutningsarbejdet eller forlade Brandstedet, førend Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander dertil giver Tilladelse eller Ordre. Antager man, at Ilden er slukket, har Brandchefen eller Forstanderne at udvælge nogle Mænd, som efter Tur har at holde Vagt, indtil man er fuldstændig sikker for Ildens videre Opblusjen. Saavidt mulig har Brandchefen eller Kredsforstanderen paa Stedet at indhente Oplysninger om, hvordan Ilden er opstaaet, og derom snarest muligt at indgive Indberetning til Herredsstyrelsen.

§ 7. Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander kan uden Hensyn til Indsigelse fra Gierens Side — for at begrænde eller standse Ilden — sælde tilstødende Skog, nedrive Gjerder, grave Diger, optænde Mobild og forøvrigt iagttage de til Ildens Slutning nødvendige Forholdsregler.

Forinden der skrives til nogen større Foranstaltning af foranstaaende Art, bør — forsaavidt Tid og Omstændigheder maatte tilstede det — 2 Kredsforstandere raadspørges.

§ 8. Efter Herredsstyrelsens Bestemmelse kan anskaffes for Slutningsarbejdet nødvendige Redskaber, saasom Øxer, Spader og Hækker, hvilke skal opbevares paa bekvemme Steder. Vedkommende Kredsforstander har at paase, at disse Redskaber til enhver Tid er tilstede og tilgængelige for Diemeedet.

§ 9. Enhver inden Herredet, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, har derom snarest at underrette Brandchefen eller en Kredsforstander.

§ 10. Herredsstyrelsen kan, efterat Brandchefen har havt

30 April. Anledning til at udtale sig, bestemme, at der paa Steder inden Herredet, hvor der er særlig Fare for Skogbrand eller fra hvilke en større Del af Skogterrænet kan overskues, skal holdes Vagt i Tidsrummet fra 1ste Juni til 10de August. Udbryder der Ild paa noget Sted, eller opdager Vagten mistænkelig Røg, har den hurtigst at underrette nærmest boende Kredsforstander derom og at begive sig til Brandstedet, om den tror at kunne slukke eller begrænse Ilden. Hvor Anlæg af Telefonledninger til Udsigtspunkter findes paatrævede, kan Herredsstyrelsen fatte Bestemmelse om, at saa sker.

§ 11. I Tiden fra 1ste Juni til 10de August maa Brandchefen, Kredsforstanderne og deres Suppleanter ikke foretage Reiser udenfor Herredet uden at have sørget for duelige Stedsfortrædere, som for Tilfældet antages af Formandskabets Ordførere, som strax har at underrette Brandchefen.

§ 12. Brandchefen og Kredsforstanderne tilstaaes en Godtgjørelse af Kr. 5.00 — fem Kroner — pr. Dag, de i Stillingens Medfør maa opholde sig i Marken, samt Kr. 3.00 — tre Kroner — i Erstatning pr. Dag for Hest, om saadan benyttes. Derhos kan Brandchefen tilstaaes af Herredsstyrelsen en aarlig Løn eller Godtgjørelse for sit Arbejde samt tillige Erstatning for Skjds og andre nødvendige Udgifter. Godtgjørelse for den i § 10 omhandlede Vagt bestemmes af Herredsstyrelsen.

De Mandskaber, som ikke pligtes af vedkommende Eiendomsbesiddere overensstemmende med § 4 uden særskilt Godtgjørelse, betales med Kr. 2 — to Kroner — pr. Dag.

§ 13. Viser Brandchefen, nogen Kredsforstander eller noget Mandskab sig særdeles duelig eller pligtophydende ved Slukning af Skogbrand, kan Herredsstyrelsen tildele denne en passende Gratifikation.

§ 14. Finder Herredsstyrelsen, at Brandchefen eller nogen Kredsforstander viser sig stjodsløs eller uduelig i Udførelsen af sit Hverv, kan den afskedige Vedkommende og vælge en ny i hans Sted.

§ 15. Umiddelbart efter hver Skogbrand har Kredsforstanderne gennem Brandchefen at indgaa med Indberetning til Herredsstyrelsen om, hvorvidt deres respektive Mandskabsyder har skaffet det bestemte Antal Mandskaber overensstemmende med § 4 i rette Tid, og forøvrig oplyse, om nogen har gjort sig skyldig i Forsømmelse af Pligter paalagte efter foranstaaende Regler. Indberetningen bør tillige indeholde Oplysninger om Ildens Udbredelse, Skadens Størrelse og øvrige Omstændigheder, som antages at være af Interesse.

§ 16. Kredsforstanderne har gennem Brandchefen at indsende Regnskab over de ifølge foranstaaende Regler paaløbne Udgifter overensstemmende med nærmere Instrux, som meddeles af Herredsstyrelsen.

§ 17. Samtlige Udgifter, som overensstemmende med foranstaaende Regler maatte paaløbe til Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, forstydes eller betales af Herredskassen og udlignes paa Herredets Matriful-Skyld, dog saaledes, at herfra efter Herredsstyrelsens Bestemmelse kan undtages Jord- og Sæterbrug, hvortil der enten ikke hører Skog, eller hvis Skog eller Skogrettighed repræsenterer en saa liden Værdi, at Herredsstyrelsen finder, at vedkommende Brug bør være fritaget for at deltage i Udgifterne. De udlignede Beløb kan inddrives i Forbindelse med og efter de samme Regler som Herredsskatten.

Herredsstyrelsen kan bestemme, at der ved Udligning paa Maade som anført oprettes særskilt Fond til Bestridelse af eventuelle Udgifter, som i Henhold til Lov eller approberede Regler medgaar til Forebyggelse eller Slukning af Skogbrand inden Herredet.

§ 18. Findes der inden Herredet Statseiendom, som er særskilt skyldsat, bør denne bidrage sin Andel i foromhandlede Udgifter efter Matrifulskylden. Hvis derimod vedkommende Statseiendom ikke er særskilt skyldsat, bidrager denne sin Andel efter det Forhold, som bestemmes af Herredsstyrelsen med vedkommende Regjeringsdepartements Approbation.

§ 19. I Henhold til § 6 i Lov af 14de Juli 1893 straffes Overtrædelser af de i foranstaaende §§ 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 (for Vagten's Vedkommende) og 11 paabudte Bestemmelser og Regler med Boder, forsaavidt Vedkommende ikke bliver at straffe efter noget paa Tilfældet anvendeligt strengere Straffebud.

§ 20. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Juni 1897.

Sjælfste Resolution

30 April.

af 30te April.

De under 19de December 1896 af Storelvedalens Herredsstyrelse vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til § 5 i Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893, jfr. Lov af 27de Juli 1896 om Ændring i førstnævnte Lov i følgende Form:

Regler

for Forebyggelse og Slukning af Skogbrand for
Storelvedalens Herred.

§ 1 Med Hensyn til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inddeles Herredet i følgende 7 Kredse:

1. Alneosen med tilhørende Eiendomme, Hufjølens Skog samt hele Alnedalen.

- 30 April. 2. Trønnes og Westgaard fra Grændsen af den i 1ste Post nævnte Kreds med Bjøraakjølens Skog til Grændsen mod Regaard med Undtagelse af Westgaards Skog i Jmsdalen.
3. Roppang med samtlige Eiendomme tilligemed Westgaards Eiendomme paa østre Side Glommen til Regaards Eiendom.
4. Regaards og Stais Eiendomme samt Westgaards Skog i Jmsdalen.
5. Mesfelt og Myklebys Eiendomme med Undtagelse af Myklebys Eiendom paa østre Side Glommen.
6. Evenstad, den undtagne Mykleby Skog, Furuseth, Kroken og Dphus Eiendomme.
7. Strand, Stenviken, Hovde og Sætre.

§ 2. For det hele Herred udvælger Herredsstyret en Brandchef med Suppleant og for hver Kreds en Kredsforstander med Suppleant. Samtlige Funktionærer har at fungere i et Tidsrum af 3 — tre — Aar.

I Tilfælde Afgang ved Dødsfald eller af anden Aarsag afholdes nyt Valg paa Funktionær i den afgangnes Sted for den tilbageværende Del af Funktionstiden. Naar nogen har fungeret i 3 — tre — Aar, kan Vedkommende undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Enhver inden Herredet boende Eier, Bestyrer eller Bruger af matrifuleret Jord er forpligtet til at modtage Valg som Brandchef eller Kredsforstander.

§ 3. Brandchefen har Overledelsen over Kredsforstanderne og har i Skogbrandstilfælde at indfinde sig paa Aastedet, forestaa Slukningsarbeidet og træffe Bestemmelse om Indkaldelse af fornodent Mandskab samt i det Hele at føre Indseende med nærværende Reglers Overholdelse.

Det paaligger Kredsforstanderne at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Jld i Skog og Mark m. v. overholdes, og at Overtrædelse anmeldes. Saa snart han erfarer eller har Grund til at antage, at Skogbrand er opstaaet paa nogen til hans Kreds hørende Eiendom, da har han øiebliffelig at underrette Brandchefen derom og at indkalde sin Kreds's Mandskab til Brandstedet og der lede Slukningsarbeidet, indtil Brandchefen maatte indfinde sig, og samtidig efter Omstændighederne at varsele en eller flere af de nærmestboende Kredsforstandere om snarest mulig at indfinde sig paa Brandstedet med sine Mandskaber. Tiltrænges mere Mandskab, har Kredsforstanderen eller Brandchefen, naar denne har indfundet sig, hurtigt ved udsendt Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade at indkalde de øvrige Kredsforstandere inden Herredet med sine Mandskaber. Erfarer en Kredsforstander, at Skogbrand er opstaaet i nogen af de andre Kredse inden Herredet, har han derom snarest mulig at varsele vedkommende Kredsforstander, som derefter har at iagttage det fornødne overensstemmende med foranstaaende.

§ 4. Enhver Gier af matrifuleret Eiendom inden Herredet 30 April. har i Skogbrandstilfælde uopholdelig efter Brandchefens eller Kredsforstandernes Tilfigelse at skaffe et Antal Mandstaber i Forhold til sin Matrifulskyld, saaledes at den, som inden Herredet har en samlet Skyld
fra og med 2 Mark indtil 5 Mark, skaffer 1 Mand,
fra og med 5 Mark indtil 15 Mark, skaffer 2 Mænd,
fra og med 15 Mark indtil 25 Mark, skaffer 3 Mænd,
fra og med 25 Mark indtil 35 Mark, skaffer 4 Mænd,
o. s. v. i samme Forhold opover.

Til disse Mandstaber har vedkommende Gier at yde Kost og Betaling for et Tidsrum af 3 — tre — Dage. Benyttes vedkommende Mandstabs længere, betales de paa samme Maade som andre Mandstaber overensstemmende med § 12.

Herredsstyret har at bestemme, til hvilken af de efter § 1 inddelte Kredse enhver af foromhandlede Eiendomsbejdderes Mandstabs bliver at henregne, saaledes at en efter Stedforholdene, Bebyggelse og andre Hensyn, som her bør komme i Betragtning, hensigtsmæssig Fordeling finder Sted.

Udenbygdsboende Gier har til vedkommende Kredsforstander at opgive et for denne bekvemt beliggende Sted inden Herredet, hvor Tilfigelse af Vedkommendes pligtige Mandstaber kan finde Sted, ligesom Kredsforstanderen ogsaa altid skal være berettiget til at leie det pligtige Mandstabs paa vedkommende Udenbygdsboendes Regning.

§ 5. Foruden de i § 4 omhandlede Mandstaber er enhver inden Herredet bosat voksen Mand, som er arbeidsdygtig og skiftet til at deltage i Slutningsarbeidet, og som ikke har lovligt Forfald, paa Brandchefens eller Kredsforstanderens Tilfigelse, naar saa findes paakrævet, forpligtet til at indfinde sig paa Brandstedet medhavende — saavidt mulig — forhaandenstående Redskab, saasom Dye, Spade og Hakke og der udføre, hvad Brandchefen eller Kredsforstanderen paalægger ham, mod saadan Godtgjørelse som omhandlet i § 12.

§ 6. Det opbudte Slutningsmandstabs skal ikke ophøre med Slutningsarbeidet eller forlade Brandstedet, førend Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander dertil giver Tilladelse eller Ordre. Antager man, at Ilden er slukket, har Brandchefen eller Kredsforstanderen at udvalge nogle Mænd, som efter Tur har at holde Vagt, indtil man er fuldstændig sikret mod Ildens videre Opblusning. Saavidt mulig har Brandchefen eller Kredsforstanderen paa Stedet at indhente Oplysninger om, hvordan Ilden er opstaaet, og derom snarest mulig at indgive Indberetning til Herredsstyret.

§ 7. Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander kan uden Hensyn til Indsigelse fra Gierens Side — forat begrænse eller standse Ilden — sælde tilstødende Skog, nedrive Gjerder, grave Diger, optænde Modbilde og forøvrigt iagttage de til Ildens Slutning nødvendige Forholdsregler. Forinden der skrides til nogen

30 April. større Foranstaltning af foranstaaende Art, bør, forsaavidt Tid og Omstændigheder maatte tillade det, to Kredsforstandere raadspørges.

§ 8. Efter Herredsstyrets Bestemmelse kan anskaffes for Slutningsarbeidet nødvendige Redskaber, saasom Ører, Spader og Haffer, hvilke — saavidt mulig — skal opbevares paa bekvemme Steder i hver Kreds. Vedkommende Kredsforstander har at paase, at disse Redskaber til enhver Tid er tilstede og tilgængelige for Ciemedet.

§ 9. Enhver inden Herredet, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, har derom at underrette Brandchefen eller en Kredsforstander.

§ 10. Brandchefen kan bestemme, at der paa Steder inden Herredet, hvor der er særlig Fare for Skogbrand, eller fra hvilke en større Del af Skogterrænet kan overstues, skal holdes Vagt i det Tidsrum, da Skogbrand kan befrægtes.

Udbryder der Ild paa noget Sted, eller opdager Vagten mistænkelig Røg, har den hurtigt at underrette nærmestboende Kredsforstander derom og at begive sig til Brandstedet, om den tror at kunne slukke eller begrænske Ilden.

Hvor Anlæg af Telefonledninger til Udsigtspunkter findes paa krævede, kan Herredsstyret fatte Bestemmelse om, at saa sker.

§ 11. I Tiden fra 15de Mai til 15de September maa Brandchefen, Kredsforstanderne og deres Suppleanter ikke foretage Reiser udenfor Herredet uden at have sørget for dueelige Stedfortrædere, som for Tilfældet antages af Herredsstyrets Ordfører.

§ 12. Brandchefen og Kredsforstanderne tilstaaes en Godtgjørelse af Kr. 5 — fem Kroner — pr. Dag, de i Stillingens Medfør opholder sig i Marken, samt forøvrigt Erstatning for paa krævede Udgifter.

Derhos kan Brandchefen tilstaaes af Herredsstyret en aarlig Lon eller Godtgjørelse for sit Arbejde samt tillige Erstatning for Skyds og andre nødvendige Udgifter.

Godtgjørelse for den i § 10 omhandlede Vagt bestemmes af Herredsstyret.

De Mandskaber, som ikke pligtes af vedkommende Ciendomsbejiddere overensstemmende med § 4 uden særskilt Godtgjørelse, betales med Kr. 3,00 — tre Kroner — pr. Dag.

§ 13. Viser Brandchefen, nogen Kredsforstander eller noget Mandskab sig særdeles dueelig eller pligtopfyldende ved Skogbrand, kan Herredsstyret tildele Vedkommende en passende Gratifikation.

§ 14. Finder Herredsstyret, at Brandchefen eller nogen Kredsforstander viser sig skjodesløse eller udueelige i Udførelsen af sit Hverv, kan det afskedige Vedkommende og vælge en ny i hans Sted.

§ 15. Umiddelbart efter hver Skogbrand har Kredsforstanderne gennem Brandchefen at indgaa med Indberetning til Herreds-

styret om, hvorvidt deres respektive Mandstabsyhedere har skaffet det 30 April. bestemte Antal Mandstaber overensstemmende med § 4 i rette Tid, og forøvrigt oplyse, om nogen har gjort sig skyldig i Forsømmelse af Pligter, paalagte efter nærværende Regler.

Indberetningen bør tillige indeholde Oplysninger om Jldens Udbredelse, Skadens Størrelse og øvrige Omstændigheder, som antages at være af Interesse.

§ 16. Kredsforstanderen har gennem Brandchefen at indsende Regnskab over de — ifølge foranstaaende Regler — paaløbne Udgifter overensstemmende med nærmere Instrux, som meddeles af Herredsstyret.

§ 17. Samtlige Udgifter, som overensstemmende med foranstaaende Regler maatte paaløbe til Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, forstydtes eller betales af Herredskassen og udlignes paa Herredets Matrifulskyld, dog saaledes, at herifra efter Herredsstyrets Bestemmelse kan undtages Jord- og Søterbrug, hvortil der enten ikke hører Skog, eller hvis Skog eller Skogrettighed repræsenterer en saa liden Værdi, at Herredsstyret finder, at vedkommende Brug bør være fritaget forat deltage i Udgifterne.

Herredsstyret kan bestemme, at der ved Udligning paa den Maade, som anført, oprettes særskilt Fond til Bestridelse af eventuelle Udgifter, som i Henhold til Lov eller approberede Regler medgaar til Forebyggelse eller Slukning af Skogbrand inden Herredet.

§ 18. Findes der inden Herredet Statseiendom, som er særskilt skyldsat, bør denne bidrage sin Andel i foromhandlede Udgifter efter Matrifulskylden. Hvis derimod vedkommende Statseiendom ikke er særskilt skyldsat, bidrager denne sin Andel efter det Forhold, som bestemmes af Herredsstyret med vedkommende Regjeringsdepartement's Approbation.

§ 19. I Henhold til § 6 i Lov af 14de Juli 1893 straffes Overtrædelser af de i foranstaaende §§ 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 (for Vagtens Vedkommende) og 11 paabudte Bestemmelser og Regler med Bøder, forsaavidt Vedkommende ikke bliver at straffe efter noget paa Tilfældet anvendeligt strengere Straffebud.

§ 20. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Juni 1897.

Drifts-Reglement

30 April.

for Person- og Godsbejordingen ved Nestun—Osbanen, approberet 30te April 1897 af Departementet for de offentlige Arbejder i Henhold til samme ved Kongelig Resolution af 20de f. M. givne Bemyndigelse, saaledes at Reglementet bliver gjældende indtil videre.

30 April.

Allmindelige Bestemmelser.

1. Enhver, der indfinder sig paa Jernbanens Omraader, eller som benytter Jernbanens Transportmidler, ansees at have indgaaet paa de Bestemmelser, der indeholdes i nærværende Reglement, som skal være opslaaet paa Stationerne og ligge til Eftersyn hos Expeditionerne.
2. Paa enhver Station samt ved offentlige Beikrydsninger og mere befærdede Veie skal derhos findes opslaaet Fartplaner, som angiver den bestemte Ankomst- og Afgangstid for alle ordinære Tog. Ligeledes skulle Taxter for Befordring med Jernbanens Tog være opslaaede paa Stationerne.
3. Det paa Hovedstationen anbragte Jernbaneuhr tjener som Rettesnor, saavel med Hensyn til Tiden for Togenes Afgang som for den øvrige Expedition.
4. Dufkes nogen Oplysning, eller have nogen Klage at fremsøre vedkommende Jernbanen eller dens Bestyrelse, maa Henvendelse derom ske til Direktionen skriftlig eller mundtlig. Sker Henvendelsen skriftlig og gennem Posten, maa Brevet være betalt. Ubetalte Breve kunne ikke paaregnes indløste. Til stedfundne mundtlige Forhandlinger med nogen af Jernbanens Tjenestemænd tages i Tilfælde af Tvist intet Hensyn.
5. Enhver, der indfinder sig paa Jernbanens Omraade, er forpligtet til at holde sig de Forskrifter efterrettelig, som meddeles ham af Jernbanens Tjenestemænd. I Vægringstilfælde kan Vedkommende føres bort fra Jernbanen, hvorhos han efter Omstændighederne vil blive at anmeldte til Andgjældelse efter Loven af 7de September 1854 i Forbindelse med Politibestemmelserne af 29de September 1873.
6. Jernbanens Tjenestemænd er forpligtede til at vise Høflighed og Forekommenhed i Tjenesten, men paadrager sig Ansvar, hvis de ikke paatale eller søge at forhindre Overtrædelse af gjældende Bestemmelser. Det er Betjeningen forbudt af Private, der benytte Banen, at modtage Drillepenge eller uden forud indhentet særlig Tilladelse anden Godtgjørelse.
7. Dufkes Bekjendtgjørelser eller Plakater anbragte paa Jernbanens Stationer, maa Henvendelse derom ske til Direktionen, og maa ingen saadan anbringes, uden at Samtykke dertil er meddelt. Plakater angaaende Post- og Telegrafvæsen, Dampskibsruiter o. desl. kunne efter nærmere Bestemmelse tilstedes anbragte afgiftsfrit paa Jernbanens Stationer. For Anbringelse paa Stationerne af andre Plakater eller Bekjendtgjørelser beregnes i Regelen en Godtgjørelse. Plakaternes Vedligeholdelse bliver Jernbanen uvedkommende.

Befordring af Reisende.

30 April.

8. Ved de Stationer, hvor Salg af Billetter foregaar ved Stationsbetjeningen, skal Billetudsalget være aabent fra mindst 10 Minuter før indtil 2 Minuter før den for Toget bestemte Afgangstid. Enhver, som ikke inden Udsalgets Lukning har forsynet sig med Billet, er uberettiget til at medfølge Toget. Ved de øvrige Stationer og Stoppesteder foregaar Salg af Billetter ved Togfonduktøren. Ved Kjøb af Billetter maa de Reisende være forsynet med Smaaapenge.

Gratisbefordring tilstaaes kun den, der kan forevise skriftlig Tilladelse hertil fra Direktionen eller Driftsbestyreren.

9. Billetterne gjælder kun til det Tog, hvortil de er kjøbte.

De Reisende maa straks forvisse sig om, at de har erholdt rigtig Billet, da Ombytning senere i Almindelighed ikke kan tilstedes.

10. Efter særskilt Bestemmelse udstedes Tur- og Returbilletter samt Maanedsbilletter. Returbillet gjælder kun ved Tilbagerejse inden bestemt Tidsfrist for den samme Person, som har benyttet Turbilletten. Maanedsbilletten udstedes for navngiven Person og for et Antal hele Maaneder indtil 1 Aar.

Benyttes Maanedsbillet af anden Person, end den er udstedt for, frætages den Vedkommende og taber al Gyldighed.

11. Bestemte enkelte Pladse kunne ikke forud abonneres paa eller bestilles. Derimod kan der i Regelen efter særskilt Bestemmelse ved Henvendelse til Driftsbestyreren abonneres paa hele Kupeer.
12. Extratog kan erholdes ved Henvendelse til Driftsbestyreren og til Priser, som af ham bestemmes.
13. Personer, der kunne være til Skade, Frygt eller Uøffelhed for Medreisende paa Grund af Sygdom, mentale eller legemlige Skrobeligheder eller Vignende, tilstedes ikke Udgang til Jernbanen, uden at forudgaaende særlig Tilladelse er erhvervet.
14. Dig, hvorom der ved Lægeerklæring godtgjøres, at Døden ikke er bevirket ved smitsom Sygdom, modtages til Befordring, naar det er nedlagt i Kiste, som forhindrer Udbredelse af Stank.

Dig, hvorom saadan Lægeerklæring ikke er tilveiebragt, modtages ikke til Befordring uden efter indhentet speciel Tilladelse, og maa det under enhver Omstændighed være nedlagt i luttæt Kiste af Zink eller andet Metal.

15. Kun den, der har Billet til Toget, har Ret til at tage Plads i eller opholde sig i Kupeerne før Togets Afgang fra Udgangstationen.
16. Konduktøren er berettiget til naarsomhelst at forordre sig Billetterne foreviste samt til at kræve dem afleverede, inden Toget stanser. Det er hans Pligt at gaa de Reisende til Haande

30 April.

med Oplysninger angaaende Togets Gang eller paa anden Maade, som kan være forenelig med hans Tjeneste, ligesom de Reisende til ham kunne anmeldte, om de tro at have opdaget noget usædvanligt ved Toget, eller om de havde noget at besvære sig over.

17. Jernbanebetjeningen er berettiget og paa de Reisendes Forlangende forpligtet til at an vise dem deres Plads. De Reisende ere forpligtede til efter Betjeningens Forlangende at skifte Vogn eller Plads.
18. Ingen maa gjøre Forsøg paa at bestige Toget, efterat Signal er givet til dets Afgang, eller paa at forlade det, forinden det er standset.
19. Efterat Vogn dørene inden Togets Afgang ere lukkede af Jernbanens Betjente, eller medens Toget er i Bevægelse, eller efterat det er standset — hvad enten Standsningen finder Sted ved Station eller paa andet Punkt af Linien —, maa Dørene ikke af de Reisende aabnes, medmindre Fare er eller med Rimelighed kan formodes at være forhaanden.
20. I de Vognklasser, hvor særskilte Røgekupeer ere indrettede, maa endog med Samtykke af de Medreisende ikke røges Tobak, undtagen i de Kupeer, der ere mærkede „Røgekupe.“
21. Ingen maa under Togets Gang lade sig ud af Vognen eller støtte sig til Vogn døren. Paa Forlangende om end kun af en blandt flere Reisende i samme Kupe, skulle Kupevinduerne holdes lukkede.
22. De Reisende maa ikke søge at efterligne Jernbanens Signaler, ligesom de maa afholde sig fra Alt, der kan forårsage uforholdne Standsninger eller Uheld.
23. Har nogen Reisende beskadiget Jernbanens Vogne eller Indretninger, maa Erstatning derfor erlægges, forinden Vedkommende forlader Toget eller Ankomststationen.
24. Personer, som formedelsk Beruselse eller utilbørligt Forhold ere eller forudsæes at blive til Besvær eller Forargelse for Medreisende, eller som ikke ville rette sig efter de af Jernbanens Betjente givne Forstrifter, kunne nægtes Befordring paa Jernbanen eller bortvises paa hvilket som helst Sted, hvor Toget standser. I saafald har Vedkommende ikke Krav paa at faa den betalte Fragt tilbage.
25. Enhver Reisende maa selv sørge for, at han paa Station, hvor Tog krydser, eller hvorfra Tog afgaar i forskellige Retninger, kommer i det rigtige Tog, saavel som for, at han forlader Toget ved sit Bestemmelsessted, og maa de Reisende være særdige til strax at stige ud, naar Dørene aabnes.
26. Reisende, der af Feiltagelse forlader Toget ved anden Station end den, hans Billet lyder paa, har, forsaavidt han forlader Toget før Tiden, ikke Krav paa Tilbagebetaling af nogen

Del af Fragten. Medfølger han Toget længere end til den 30 April. Station, hans Billet lyder paa, maa han for Tillægsbillet betale Kostendet af en Enkeltbillet mellem denne Station og den, ved hvilken han forlader Toget.

27. For forsinket Afgang eller Ankomst af Tog erlægger Jernbanen i intet Tilfælde Erstatning.

Befordring af Rejsegods.

28. Den Rejsende har ikke Ret til at medtage i Personvognen mere Rejsegods, end han med Bequemmelighed kan anbringe under sin Bænkeplads eller have i Tanget. Rejsende, der medbringer mere Rejsegods eller Fragtgods, maa lade dette expedere som Frimærkegods eller Fragtgods efter de herom givne Regler.

Sprængstoffer kan alene medtages som Rejsegods, naar Vægt og Emballage opfylder de i Plakat af 16de September 1871 § 9, sidste Paragraf, givne Bestemmelser. Sprængstoffer maa ikke medtages i Kupéerne.

For Gods, som medtages i Kupéen, overtager Jernbanen intet Ansvar.

29. Skulde ved Udleveringen af Rejsegods paa Ankomstationen noget mangle, maa dette af den Rejsende uden Ophold anmeldes.

Befordring af Kjøreredsfaber.

30. Kjøreredsfaber, der ønskes sendt med bestemt Tog, maa være anmeldt til Befordring senest 24 Timer iforveien og indleveret senest 1 Time inden Togets Afgang.

31. Med Kjøreredsfabet kan det tilhørende Sæletoi sendes fragtfrit, naar det er pakket paa samme. For hvad der forøvrigt er anbragt i eller paa Kjøretoiet betales almindelig Fragt efter gjældende Bestemmelser. Jernbanen overtager intet Ansvar for Sæletoi eller andet, som er anbragt i eller paa Kjøretoiet.

32. Kjøreredsfab maa strax bortføres fra Ankomstationen. Bliver det beroende paa Stationen længere end 1 Time efter Togets Ankomst, bortfalder efter den Tid Jernbanens Ansvar for samme.

Befordring af levende Dyr.

33. Levende Dyr maa for at modtages til Befordring enten være ledsagede af Vogtere eller være forvarede i tilstrækkelig solide og rummelige Bur, Kasser eller Kurve, hvorpaa Modtagerens Adresse er tydeligt mærket.

34. Dyr, der ere behæftede med smitsom Sygdom eller mishandlede, saasom ved Sammenbinding af deres Ben eller desl., modtages under ingen Omstændighed til Befordring.

- 30 April. 35. Vogtere, der maa være tilstede i saa stort Antal, som Jernbanens Vedkommende finder fornødent, skal opholde sig paa samme Vogn som Dyrene.
36. Afsenderen eller Vogteren har selv at sørge for Dyrenes Indbringelse i og Udtagelse af de for dem bestemte Vogne, for Tilveiebringelse af de nødvendige Vindeindretninger og for Tilsynet under Rejsen, og fraskriver Jernbanen sig ethvert Ansvar i denne Anledning. Foder til Dyrene undervejs kan medtages fragtfrit, forsaavidt dertil er Plads i de Vogne, paa hvilke Dyrene transporteres.
37. Dyrene maa strax bortføres fra Ankomststationen. Bliver Opholdet længere end 1 Time efter Togets Ankomst, bliver Jernbanen efter denne Tid ansvarsfri, medens det forbeholdes for Eierens Regning at sørge for Dyrenes Underbringelse og Røgt.

Befordring af Gods.

38. Expedition finder Sted mellem alle Stationer og Stoppesteder, forsaavidt herfor ikke ved særskilt Bestemmelse er gjort Undtagelser.
39. Til nærmere bestemte Tider af Døgnet holdes Stationernes Godsexpeditioner aabne alle Hverdage for Ind- og Udlevering af Gods.

Fragnet Gods kan ikke forlanges sendt med noget bestemt Tog.

Al- eller Primærgods, som ønskes sendt med bestemt Tog, kan fordres indleveret indtil $1\frac{1}{2}$ Time forinden den for Toget bestemte Afgangstid.

40. Gods modtages ikke til Befordring paa Jernbanen, medmindre det er forsvarlig emballeret og mærket. Feiltagelser, som foranlediges ved utydelig Angivelse eller Mærkning, gaar for Afsenderens egen Regning, og maa han i saadant Tilfælde godtgjøre Jernbanen Fragt eller andre Udgifter, som heraf maatte følge.
41. Den, der begjærer Fragnet Gods befordret paa Jernbanen, maa derved udsædte behørig Angivelse, der bl. a. maa indeholde Forklaring om Indholdet.
42. Afsenderen er Jernbanen ansvarlig for Angivelsens Rigtighed, saavel som for Fragten og andre paaløbne eller paaløbende Omkostninger.
43. Der forbeholdes Jernbanens Betjente Afgang til ved Nabning af Kollierne at undersøge, om det indleverede Gods er overensstemmende med Angivelsen; men maa saadan Undersøgelse ske i Afsenderens eller Modtagerens eller efter Omstændighederne i 2de Vidners Nærværelse.
44. Indes Angivelsen at være feilagtig, saaledes at Fragnet beløbet efter samme vilde blive mindre end efter den gjældende Takt

- og Klassifikation, vil Afsenderen efter Omstændighederne blive 30 April. at anmelde til Undgjældelse efter den gjældende Lovgivning. Godset bliver i Tilfælde at tilbageholde, forsaavidt der ikke paa anden Maade stilles den fornødne Sikkerhed.
45. Afsenderen kan mod at betale paaløbne Omkostninger erholde det affendte eller til Afsendelse indleverede Gods tilbage, medmindre Modtageren allerede har erholdt Godset eller en Del af samme udleveret. Gods, som Modtageren ikke vil afhente, eller hvis Modtager ikke kan findes, bliver beroende ved Stationen for Afsenderens Regning og Risiko, indtil dennes nærmere Bestemmelse efter skeet Henvendelse er erhvervet. Kan Afsenderen ikke findes, bliver Godset at behandle efter Reglerne for fundet eller uafhentet Gods.
46. Benyttelse af Jernbanens Tomter til Oplag af Trælast eller andet Gods, forsendt eller bestemt til Forsendelse med Jernbanen, indvilges efter de til enhver Tid gjældende særskilte Regler. Vedkommende Vareeier maa med Hensyn til Tomtens Benyttelse holde sig de Anordninger efterrettelig, som derfor er foreskrevne. Hvis Tomten efter skeet Tilføjelse fra Driftsbestyreren eller vedf. Stationsmester ikke ryddiggjøres, forbeholdes Jernbanen Ret til at lade det paa Tomten Hensliggende sælge til Bortbringelse paa Eierens Tab eller Gevinst.

Gjenstande, der ikke eller kun paa særegne Betingelser modtages til Befordring.

47. Til Befordring med Jernbanen modtages ikke:
- a) Forseglede Breve og Penge.
 - b) Gjenstande, der ikke ere mærkede paa betryggende Maade, eller, forsaavidt de skulle forsendes som Fragtgods, ledsagede af behørig Angivelse.
 - c) Gjenstande, hvis Behandling og Transport kan medføre Fare for de Reisende, for Jernbanens Betjening, for Bestadigelse af Materiellet eller andet Gods, eller ere altfor ubekvemme til Befordring paa Jernbanen.
 - d) Dyr, der ere behæftede med smitsom Sygdom eller mishandlede (sej. Punkt 34).
48. Kun betingelsesvis og paa Forsenderens Risiko samt med Forbehold om Erstatning til Jernbanen for den Skade, som maatte foranlediges ved Transporten, modtages til Befordring:
- a) Krudt, Dynamit og andre explosive Stoffe. (Nitroglycerin er absolut udelukket fra Jernbanetransport).
 - b) Fyrstikker, sammenpressede oljede Bomuldsfager, Petroleum, Nafta, Ether, ætsende Syrer o. desl.
 - c) Gjenstande, der ikke findes forsvarlig emballerede, eller som i usædvanlig Grad ere udsatte for Bestadigelse ved Behandling og Transport eller af ekstraordinær Vægt eller Omfang.

- 30 April. 49. Krudt, Dynamit og andre explosive Stoffe modtages kun til Befordring overensstemmende med de af Kongen i Genhold til Lov af 3die Mai 1871 § 7 og 8 udfærdigede almindelige Bestemmelser.
50. Fyrstikker modtages kun til Befordring, naar de ere emballerede i tætte Kasser af Træ, og disse ere tydeligt og isinefaldende mærkede med Ordet „Fyrstikker“ uden Forfortning.
51. Syrer eller lignende ætsende Gjenstande modtages kun til Befordring, naar de ere opbevarede paa vel tættede Glaskar, der ere omhyggeligt emballerede i Kurve eller Kasser med Haandtag. Hver Kolti maa være tydeligen mærket med Ordet „Syre“.
52. I Almindelighed maa alt til Befordring indleveret Gods og navnlig saadant, som er let udsat for Bestadigelse, saasom Möbler, Redstaber, Stentoi og Glasvarer, tyndere Støbegods o. desl., være forsvarlig emballeret. Er Godsset enten slet ikke eller kun ufuldstændig emballeret, vil det vistnok efter Omstændighederne kunne modtages til Befordring, men dog kun paa Forsenderens egen Risiko, hvorom Afsenderen eller hans Bud isaaald maa give Angivelsen udtrykkelig Paategning. Flydende Varer maa, forsaavidt de ikke forsendes paa Glasfer i Kasser, leveres i tætte, stærke Træer med Jernbaand og med paaspigret Blitplade over Spundset.
53. Explosive eller ildsfarlige Gjenstande, saavel som saadanne, der ere udsatte for Bedærvelse ved Gjæring, Forraadnelse eller paa anden Maade, maa strax afhentes paa Ankomststationen. I modsat Fald forbeholdes Jernbanen Ret til for Bedkommendes Regning at forsoie med Gjenstandene saaledes, som det efter Omstændighederne findes fornødent.
54. Saafernt nogen ved urigtig Angivelse søger at faa sendt Gjenstande, som ifølge foranstaaende enten aldeles ikke eller kun betingelsesvis modtages til Befordring, bliver, naar saadant opdages, Forsendelsen afvist, eller, hvis den allerede er begyndt, Gjenstanden stoppet ved første Leilighed, hvorhos Jernbanen forbeholdes Ret til Erstatning for al opstaaet Skade, ligesom Bedkommende efter Omstændighederne vil blive draget til Ansvar efter Loven.

Erstatning for tabte eller beskadigede Gjenstande.

55. For Bestadigelse, der ikke er foraarsaget ved Forsømmelighed fra Jernbanebetjeningens Side, betales ingen Erstatning.
56. Fordring paa Erstatning for tabt eller beskadiget Gods maa fremsættes ved Godssets Udlevering, og senest inden Godsset bortføres fra Stationen.
- For emballeret Gods uden udbortes synligt Tegn til Bestadigelse skal Bedkommende, uanset denne Bestemmelse, ikke være affsaaet fra Erstatning, saafremt Fordringen herom fremsættes

strax ved Skadens Opdagelse og i ethvert Fald inden 24 Timer 30 April. efter Ubleveringen fra Stationen. For emballeret Gods med udbortes synligt Tegn til Bestadigelse maa Fordring paa Erstatning fremsættes, forinden Kolljet aabnes, og Indholdet undersøges i Overvær af en Jernbanefunktionær, for at det kan bringes paa det Rene, om og isaafald hvilken Skade samme er tilføiet.

57. Til Erstatningskrav, som fremsættes senere end 6 Maanedes, efterat vedkommende Gjenstande ere modtagne til Befordring, bliver i intet Tilfælde taget Hensyn.

Om fundne eller uafhentede Gjenstande.

58. Reisegods og andre Gjenstande, som findes efterladte i Jernbanens Vogne eller paa dens Omraade, opbevares ved Hovedstationen.
59. Gods, som ikke afhentes, eller hvis Eier ikke kan findes, indsendes efter nærmere Bestemmelse til Hovedstationen.
60. Naar Vedkommende melder sig og legitimerer sin Ret, kan det Fundne eller Uafhentede udleveres mod Godtgjørelse af Dragt og andre paaløbne Udgifter.
61. Hvis ingen Vedkommende melder sig inden 2 Maanedes, udstedes fornøden Kundgjørelse i offentlige Blade, saaledes som bestemt for Proklamata. Hvad der ikke er tilbagefordret og efter behørig Legitimation udleveret inden 1 Aar efter Kundgjørelsen, tilhører Jernbanen og kan sælges til Indtægt for denne.
62. Levende Dyr eller Gjenstande, hvis Værdi ikke giver Sikkerhed for paaløbne Omkostninger, eller som ere let udsatte for at bedærves, eller som kunne foranledige Skade, forbeholdes der Jernbanen Ret til strax at lade sælge paa Vedkommendes Gevinst eller Tab, eller, om det findes fornødent, at lade tilintetgjøre uden Erstatning til Vedkommende.
63. For Overtrædelse af dette Reglement og andre Kundgjørelser angaaende Jernbanen vil Vedkommende blive sagsøgt og straffet efter Loven.

Kongelig Resolution

af 1ste Mai.

1 Mai.

Approbation i Genhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Lillehammers Kommunebestyrelse under 26de Oktober 1896 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, saalydende:

1 Mai.

§ 1. Gade med tilhørende Rendestene eller Afløbsrender samt offentlige Pladse og Torv, forsaavidt de ikke er græsbevogede, rengjøres en Gang ugentlig eller oftere, om Sundhedskommissionen under særegne Omstændigheder finder det paafrævet. Naar det fornødiges, dæmpes Støvet under Rengjøringen med Vand.

§ 2. Gaardspladse og Portrum maa ligeledes holdes rene og fri for Stank samt skal saavidt muligt være afgrøftede.

§ 3. Ingen Slags Urenlighed maa henlægges paa offentlig Gade eller Byens aabne Pladse, men skal henbringes til en særskilt for Diemedet af Kommunen anvist Plads.

§ 4. Ethvert Baaningshus skal have eget Vandhus (Privet), og skal der i Hoteller og andre Logihuse være mindst et Afslukke for hvert 20de Individ, som Hotellet er beregnet paa at rumme. Ekstrementerne skulle optages i tætte, lettømmelige Kasser eller i tætte, murede, i Bunden stensatte eller cementerede Binger af mindst 0,63 Meter Dybde.

Priveternes Beholdere skal tømmes saa ofte, at Oversfyldning ikke finder Sted, og jevnlig paastroes Jord, Aske, Sagmug eller deslige, saa Stank undgaaes.

Bestemmelserne i nærværende § angaaende Priveters Anordning kan dog for ældre Bygningers Vedkommende ikke kræves gennemført før 2 Aar efter disse Forskrifters Approbation.

§ 5. Binger, Stald og Tjøs skulle være saaledes indrettede, at ildelugtende Afløb ikke finder Sted eller Stank opstaar, og maa ligesom Vandhus ikke anbringes nærmere Baaningshus, Gade eller Steder, hvorfra Madvand tages, end 4 Meter.

§ 6. Sundhedskommissionen kan forbyde Kreatur- og Svinehold, hvor det foranlediger sanitære Misligheder, som paa Grund af Forholdene ikke paa anden Maade kan ventes afhjulpne.

§ 7. Vandhus- og Brænderigjødse! maa ikke udføres af Byen uden mellem Kl. 10 Aften og Kl. 8 Morgen og altid i forsvaerlig tætte, lukkede Kasser eller Kar. Det sidste gjælder ogsaa med Hensyn til Gjødse! fra Stald og Tjøs samt andre ildelugtende Stofse, forsaavidt det i Tiden fra Udgangen af April til 14de Oktober udtransporteres mellem Kl. 8 Morgen og Kl. 10 Aften.

§ 8. Sundhedskommissionen kan paalægge Cieren af Bygninger, hvor flere Menne!ser jevnlig samles, at indrette passende Urinsteder og holde disse rene og fri for Stank.

§ 9. Dplag af Gjenstande, der ved Uddunstninger kunne blive skadelige for Sundheden, saasom Ben, dyrisk Affald, Klude, Drank o. s. v., maa kun anbringes paa de Steder og paa saadan Maade, som Sundhedskommissionen tillader.

§ 10. Enhver Bedrift, hvorved Luffen bedærvs for Arbejderne og de Omboende, er underkastet Sundhedskommissionens Bestemmelser med Hensyn til Sagttagelse af hensigtsmæssige Forholdsregler til Forebyggelse af sanitære Ulemper.

§ 11. Ildelugtende Aflob fra Fabrikker eller Brug maa kun 1 Mai.
ske gennem luffede Rønder og ved disse ledes til passende Steder.

§ 12. Ethvert til Beboelse benyttet Rum maa for Udluftnings Skyld være forsynet med mindst 1 Vindu, som kan aabnes og luffes.

§ 13. Hvor Røgeovne benyttes og ikke ere anbragte i eller umiddelbart ved Skorsten eller Træpibe, kan Huseieren paalægges at indrette passende Rapper til Opfangelse og Bortledning af Dampen.

§ 14. Sundhedskommissionen kan forbyde Beboelse af Rum, der ved Mangel paa Lys og Luftveksel eller ved Fugtighed, Urenlighed eller Overfyldning af Mennesker have vist sig at være skadelige for Sundheden.

§ 15. Ethvert til Beboelse bestemt Træhus, som herefter opføres, skal overalt hvile paa Undermur af mindst 15,7 Centimeters Høide. Ethvert Beboelsesværelse, som herefter indrettes, skal gives en Høide af mindst 2,51 Meter fra Gulv til Loft.

§ 16. Sundhedskommissionen kan, til Forebyggelse af skadelige Næringsmidlers Salg, anstille eller lade anstille Undersøgelser dels af de paa Torve, i Udsalgs- og Bævertningssteder salbudne Næringsmidler, dels af de paagjældende Handlendes eller Næringsdrivendes Dplagssteder, og er til dette Diemed berettiget til at foredrø udleveret de nødvendige Prover.

Forefindes skadelige Næringsmidler, kan de efter Beslutning af Sundhedskommissionen tilintetgjøres, bortstafes eller paa anden Maade gjøres uskadelige paa Vedkommendes Bekostning.

Sundhedskommissionen kan, naar dertil findes særlig Grund, paabyde, at Kjøb og Fless ikke maa salbydes uden forud at være undersøgt paa saadan Maade, som af Kommissionen bestemmes.

Sundhedskommissionen skal kontrollere og kan efter Omstændighederne forbyde Salget af andre Gjenstande, hvis Benyttelse kan blive farlig for Helbredet derved, at de indeholde giftige Bestanddele, f. Ex. Tapeter, Vegetoi, Beklædningsstoffer, Bortebrikker og deslige.

Jorfaavidt videnskabelig Undersøgelse udfordres, bliver Omkostningerne derved at udrede af Cieren, saafremt vedkommende Vare konfirmeres, i andet Fald af Kommunen.

§ 17. Enhver i Staden praktiserende Læge skal inden en af Sundhedskommissionen fastsat Tid indsende til Kommissionen Opgave over de af ham behandlede akutte Sygdomme, der kunne antage epidemisk Karakter.

Om ethvert paa Byens Grund indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelsen foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af en examineret Læge udfærdiget Anmeldelse, som bliver at aflevere til Skifteforvalteren og af denne tilstillet Sundhedskommissionen. Hvis den Afdøde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Lige at sone og Anmeldelse at udfærdige af vedkommende Bylæge.

- 1 Mai. § 18. Hvor særegne Omstændigheder paatræver det, kan Sundhedskommissionen indrømme Afvigelser fra disse Forskrifter.

Kongelig Resolution

af 1ste Mai.

Approbation i Henshold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Søndre Undals Herred i Lister og Mandals Amt under 21de August 1896 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Flytning af ældre Husebygninger ligesom ved Opførelse af nye skal Anmeldelse herom ske til et Medlem af Sundhedskommissionen, førend Arbeidet paabegyndes.

§ 2. Ved Opførelse eller Flytning af Husebygninger skal iagttages:

- a. At Afstanden mellem Baaningshus paa den ene Side og Stald, Fjøs eller Ladebygning paa den anden Side ikke bliver mindre end 10 Meter. I mindre Afstand maa heller ikke Baaningshus være fra Nabohus. Denne Afstand gjælder dog ikke for de hymæssigt bebyggede Dele af Herredet, nemlig Strandstederne Snig, Svinør, Navigen og Høllen.
- b. At Byggegrund under Baaningshus med Omgivelser afgrænses og Muldjorden derfra bortføres.
- c. At Baaningshus opføres paa Grundmur, som ikke nogetsteds maa være lavere end 50 ctm. over Jorden.
- d. At ethvert Beboelsesværelse i 1ste Etage gives en Høide af mindst 2,50 m. og i anden Etage mindst 2,20 m. fra Gulv til Loft og forsynes med Opslagsvindu. Gulvet i 1ste Etage maa være tæt og trælfrit.

§ 3. Hvor Røgeovn anbringes i Beboelsesrum, skal saadan Indretning anskaffes, at Damp opfaanges og ledes ud i det Fri.

§ 4. Til ethvert beboet Baaningshus skal høre et Vandhus. Dette maa ikke have Bæg eller Tag tilfælles med Baaningshus, heller ikke Afløb til noget saadant eller til Sted, hvor Mad- og Drikkevand tages. Bæggene skal være lufkede helt ned til Grunden og forsynet med en tætfluttende Lem der, hvor Tømmingen foregaar. Jord, Aske, Sagmug eller lignende bør jevnlig paastrøes, saa Stank undgaaes.

I Snig, Svinør, Navigen og Høllen skulle Vandhusene være forsynet med tætte Beholdere, enten cementerede eller af Træ, der tommes saa ofte, at ikke Overfyldning finder Sted.

Bestemmelserne i denne § kan først kræves gennemførte 1 1 Mai.
 Nar efter Forskrifternes Approbation.

§ 5. Gjødsel eller andet ildelugtende Affald maa ikke findes ansamlet noget Baaningshus nærmere end 10 — ti — Meter og maa ikke være saaledes beliggende, at derfra er Tilsig til Baaningshus eller til Sted, hvorfra Mad eller Drifkevand tages. Husæieren har strengt at paase, at Feiestarn, Affald ved Slagtning eller anden Urenlighed ikke henkastes rundt Husvæggene, men henbringes til Gjødseldyngen, Vandhuset eller nedgraves.

Stykvandsbeholdere lige ved Baaningshuse er tilladte, naar de ere cementerede og tildækkes mindst 3 Gange ugentlig med Jord eller Sand.

§ Snig, Svinor, Navigen og andre Steder, hvor Gist behandles i større Mængde, maa Gisteaffald bortskaffes senest inden 24 Timer, ligesom Brygger, hvor saadant har været henlagt, strax og grundig renskylles.

§ Brønd, Odkomme eller Bæk, hvorfra tages Vand til Husholdningen, maa ikke vaskes; heller ikke maa anden Urenslighed tilføres.

§ 7. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedærvede Levnetsmidler og af Brugsgjenstande, som kan blive skadelige for Sundheden derved, at de indeholde giftige Bestanddele, og er for den i saa Henseende fornødne Kontrol berettiget til at fordre udeliveret Prover. Saadant Forbud kan foreløbig nedlægges af Sundhedskommissionens Ordfører eller af mindst 3 af dens øvrige Medlemmer i Forening.

§ 8. Gang- og Sengklæder efter Personer, døde af smittomme Sygdomme (deriblandt Tæring) maa ikke benyttes eller overdrages til Andre, førend de ere desinficerede paa en af Sundhedskommissionen godkendt Maade.

§ 9. Hvor de lokale Forhold vil gjøre Befølgelsen af disse Forskrifter særlig vanskelige, kan Afvigelser ske med Sundhedskommissionens Tilladelse.

§ 10. Overtrædelser af disse Forskrifter pligter ethvert Medlem af Sundhedskommissionen eller enhver af denne antagen Tilsynsmand at melde for Kommissionens Ordfører, der, forsaavidt Sagen ikke ordnes i Mindelighed, forelægger den for Sundhedskommissionen.

Kongelig Resolution

af 1ste Mai.

1 Mai.

Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af

1 Mai. Kommunebestyrelsen for Ørlandet Herred i Søndre Trondhjem's Amt under 15de Oktober 1896 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundheds-væsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Husebygninger skal iagttages, at Afstanden mellem Baaningshus paa den ene Side og Stald, Fjøs eller Ladebygning paa den anden Side, forsaavidt disse lægges ligeoverfor dette, ikke gøres kortere end 10 Meter.

Mindre Afstand maa heller ikke gøres mellem Baaningshus og enhver anden Husebygning, mod hvilken Baaningshuset har Vindu.

§ 2. Ved Opførelse af Baaningshus skal endvidere iagttages følgende:

a. Opførelsen maa ikke paabegyndes, før Grunden, hvorpaa Baaningshuset agtes opført, er tilstrækkelig afgrøftet og Muldjorden derfra bortført. Afgrøftningen kan dog, forsaavidt særlige Omstændigheder gjør det nødvendigt, foregaa, efterat Huset er opført. I ethvert Tilfælde maa intet Hus tages i Beboelse, før der er Sikkerhed for, at Grunden er tør.

b. Bygningen skal hvile paa Graastens Undermur, der intetsteds maa være lavere end 30 Centimeter over Jorden, og som ved Rapning med Kalk, Ler eller paa anden tjenlig Maade er gjort forsvarlig tæt.

c. Ethvert Beboelsesværelse skal gives en Høide af mindst 230 Centimeter fra Gulv til Loft og

d. være forsynet med mindst et Vindu af mindst en Meters Høide og en Meters Bredde.

e. I ethvert Beboelsesværelse skal mindst et Vindu være saaledes indrettet, at det med Lethed kan aabnes.

Dette gjælder ogsaa for allerede opførte Huse.

f. Gulvet i nederste Stovværk maa gøres forsvarligt tæt og frit for Træl.

§ 3. Finder Sundhedskommissionen noget beboet Hus eller Forsamlingsrum at være skadeligt for Sundheden paa Grund af Mangel paa Væs eller Luft, ved Overskyldning af Mennesker eller paa Grund af Fugtighed, Urenslighed eller lignende, kan den forbyde Husets eller Rummets Benyttelse, indtil de forefundne Mangler er afhjulpne.

§ 4. I Beboelsesværelse maa Røgeovn ikke anbringes, medmindre den er forsynet med saadan Indretning, at den ved Røgningen frembragte Damp kan opfanges og ledes ud i det Frie.

§ 5. Til ethvert Baaningshus eller for enhver Opfjæder paa en Gaard skal der være indrettet et Vandhus, der ikke maa have Bøg eller Tag fælles med noget Baaningshus, eller have Tilfug til noget faadant.

§ 6. Heste, Kjør, Svin, Faar eller Gjeder maa ikke huses

i Baaningshus eller i noget Rum, der har Væg fælles med 1 Mai. Baaningshus.

§ 7. Gjødsel, Affald fra Husene og lignende Urenlighed maa ikke henkastes nærmere noget Baaningshus end 8 Meter og ikke saaledes, at derfra er Tilsig til Steder, hvor Drifkevand hentes. I samme Afstand fra Baaningshus skal Huller, hvori Vand og Urenlighed kan samles, udfyldes og Fugtigheden, saavidt muligt, derfra afledes.

§ 8. Under Fiske maa Eild- eller Fisteslo ikke styrtes i Søen eller blive liggende paa Stranden over Flodmaal eller spredes paa Marken, men skal henlægges i Haug, vel dækket med Jord, mindst 50 Meter fra Hus. For Udførselen af dette bliver Grundens Eier ansvarlig.

§ 9. I Brønd, hvor Drifkevand hentes, maa ikke foregaa Bask, spibes Urenlighed eller foretages noget, der kan gøre Vandet urent. Om Bæk eller Elv, hvorfra hentes Drifkevand, gjælder det samme, naar Forurenselsen ikke sker nedenfor det Sted, hvor Drifkevand hentes.

§ 10. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg eller anden Overdragelse af bedærvede Fødemidler og umoden Frugt, samt af andre Gjenstande, der kan blive farlige for Helbredden derved, at de indeholde giftige Bestanddele, og kan i fornødent Fald lade dem tilintetgjøre paa Eierens Bekostning. Den har Ret til at forlange udleveret de for Undersøgelsen nødvendige Prover.

Ligeledes har Sundhedskommissionen Ret til at forbyde Salg eller anden Overdragelse af Gang- eller Sengklæder efter Personer, der lider af eller er døde af smitsom Sygdom, deriblandt Tæring og Spedalskhed, førend Klæderne er rensede efter nærmere Bestemmelse af Sundhedskommissionen.

§ 11. Personer, der lider af Tæring eller Spedalskhed, maa ikke lægges i Bægd. Ei heller maa Personer lægges i Bægd eller bortsættes til Forpleining i Familier, hvor der findes Personer, lidende af nævnte Sygdomme, eller hvor nogen vides i den senere Tid at være død af saadan Sygdom.

§ 12. Naar en Bygning agtes opført eller flyttet, skal Bedkommende herom gøre Anmeldelse til nærmeste Medlem af Sundhedskommissionen, der har at paase, at foranstøtte Regler følges, og i modsat Fald at anmelde det for Sundhedskommissionen. Hvor særlige Forhold maatte gøre det fornødent, kan Sundhedskommissionen indrømme Lempninger i de givne Forskrifter.

1 Mai.

Kongelig Resolution

af 1ste Mai.

Approbation i Genhold til § 11. jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Bjugn Herred i Søndre Trondhjems Amt under 5te November 1896 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Husebygninger skal iagttages, at Afstanden mellem Vaaningshus paa den ene Side og Stald, Fjøs eller Ladebygning paa den anden Side, forsaavidt disse lægges ligeoverfor dette, ikke gjøres kortere end 10 Meter. Mindre Afstand maa heller ikke gjøres mellem Vaaningshus og enhver anden Husebygning, mod hvilken Vaaningshuset har Vindu.

§ 2. Ved Opførelse af Vaaningshus skal endvidere iagttages Følgende:

a. Opførelsen maa ikke paabegyndes, før Grunden, hvorpaa Vaaningshuset agtes opført, er tilstrækkelig afgrøftet og Muldjorden deraf bortført. Afgrøftning kan dog, forsaavidt særlige Omstændigheder gjør det nødvendigt, foregaa, efterat Huset er opført.

§ ethvert Tilfælde maa intet Hus tages i Beboelse, før der er Sikkerhed for, at Grunden er tør.

b. Bygningen skal hvile paa Graastens Undermur, der intetsteds maa være lavere end 30 Centimeter over Jorden, og som ved Røpning med Ralk, Ler eller paa anden tjenlig Maade er gjort forsvarligt tæt.

c. Ethvert Beboelsesværelse skal gives en Høide af mindst 230 Centimeter fra Gulv til Loft og

d. være forsynet med mindst et Vindu af mindst en Meters Høide og en Meters Bredde.

e. § ethvert Beboelsesværelse skal mindst et Vindu være saaledes indrettet, at det med Lethed kan aabnes.

Dette gjælder ogsaa for allerede opførte Huse.

f. Gulvet i nederste Stokværk maa gjøres forsvarligt tæt og frit for Træk.

§ 3. Finder Sundhedskommissionen noget beboet Hus eller Forsamlingsrum at være skadeligt for Sundheden paa Grund af Mangel paa Lys eller Luft, ved Overskyldning af Mennesker eller paa Grund af Fugtighed, Urenlighed eller lignende, kan den forbyde Husets eller Rummets Benyttelse, indtil de foresundne Mangler er afhjulpne.

§ 4. § Beboelsesværelse maa Røgeovn ikke anbringes, medmindre den er forsynet med saadan Indretning, at den ved Røgningen frembragte Damp kan opfanges og ledes ud i det Fri.

§ 5. Til ethvert Baaningshus eller for enhver Dpfsidder 1 Mai. paa en Gaard skal der være indrettet et Vandhus, der ikke maa have Væg eller Tag fælles med noget Baaningshus eller have Tilfug til noget saadant.

§ 6. Heste, Kjør, Svin, Faar eller Gjeder maa ikke huses i Baaningshus eller i noget Rum, der har Væg fælles med Baaningshus.

§ 7. Gjødsel, Affald fra Husene og lignende Urenlighed maa ikke henkastes nærmere noget Baaningshus end 8 Meter og ikke saaledes, at derfra er Tilflug til Steder, hvor Drifkevand hentes. I samme Afstand fra Baaningshus skal Huller, hvori Vand og Urenlighed kan samles, udfyldes, og Fugtigheden saavidt muligt derfra afledes.

§ 8. Under Fiske maa Sild eller Fiskeflo ikke styrtes i Søen eller blive liggende paa Stranden over Flodmaal eller spredes paa Marken, men skal henlægges i Haug, vel dækket med Jord, mindst 50 Meter fra Hus. For Udførelsen af dette bliver Grundens Bruger ansvarlig.

§ 9. I Brønd, hvor Drifkevand hentes, maa ikke foregaa Bask, spildes Urenlighed eller foretages Noget, der kan gøre Vandet urent. Om Bæk eller Elv, hvorfra hentes Drifkevand, gælder det samme, naar Forurenselsen ikke sker nedenfor det Sted, hvor Drifkevand hentes.

§ 10. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg eller anden Overdragelse af bedærvede Fødemidler og umoden Frugt, samt af andre Gjenstande, der kan blive farlige for Helbredden derved, at de indeholde giftige Bestanddele, og kan i fornødent Fald lade dem tilintetgøre paa Eierens Bekostning. Den har Ret til at forlange udleveret de for Undersøgelsen nødvendige Prover.

Ligeledes har Sundhedskommissionen Ret til at forbyde Salg eller anden Overdragelse af Gang- eller Sengklæder efter Personer, der lider af eller er døde af smitsom Sygdom, deriblandt Tæring og Spedalskhed, førend Klæderne er rensede efter nærmere Bestemmelse af Sundhedskommissionen.

§ 11. Personer, der lider af Tæring eller Spedalskhed, maa ikke lægges i Vægd. Ellers maa Personer lægges i Vægd eller bortsettes til Forpleining i Familier, hvor der findes Personer lidende af nævnte Sygdomme, eller hvor Nogen vides i den senere Tid at være død af saadan Sygdom.

§ 12. Naar en Bygning agtes opført eller flyttet, skal Bedkommende herom gøre Anmeldelse til nærmeste Medlem af Sundhedskommissionen, der har at paase, at foranstøttede Regler følges, og i modsat Fald at anmelde det for Sundhedskommissionen. Hvor særlige Forhold maatte gøre det fornødent, kan Sundhedskommissionen indbringe Lempninger i de givne Forstrifter.

1 Mai.

Kongelig Resolution

af 1ste Mai.

Approbation i Genhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kjøbstaden Bards Kommunebestyrelse under 4de og 5te Marts samt 26de November 1896 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, saalydende:

§ 1. Forinden Tomt bebygges, skal Sundhedskommissionen tilkaldes. Befindes Tomten af sanitære Hensyn uhensigtsmæssig, kan Bebyggelse af Sundhedskommissionen forbydes, indtil Tomten hertil er gjort behorlig stiftet.

§ 2. Findes der ved Huse, Beboelsesleiligheder, Arbeids- og Forsamlingslokaler eller enkelte Rum Misligheder, som for de sig deri opholdende medfører Fare for Helbred, kan Sundhedskommissionen forbyde deres Afbenyttelse, indtil paagjældende Misligheder er afhjulpne paa Eierenes Bekostning, og uden Godtgjørelse for Afjavn.

Lokaler, som oprindeligt ikke er bestemte til Beboelsesleiligheder, og Kjældere maa fremtidig ikke uden Sundhedskommissionens særlige Samtykke omdannes eller indrettes til Beboelse med Natteophold.

Korboder skal efter endt Aarsrjste eller umiddelbart efter deres Fraflytning, dog mindst en Gang aarlig, grundig vaskes og rengjøres.

§ 3. Enhver Huseier skal besørge Overband og Grundband bortledet fra sit Hus, saa det ikke kan samles under Kjælder eller Gulv. Sundhedskommissionen kan derhos paabyde, at stillestaende og for Sundheden skadelige Vandansamlinger, hvorsomhelst de findes inden Byens Territorium, enten paa offentlig eller privat Grund, skal afledes eller paa anden Maade bortskaffes.

§ 4. Huseiere skal holde sine Gaardsrum og Portrum med Rendestene og Afløbsrender rene og frie for Stank. Med Hensyn til Huseiernes Forpligtelse til Gadesæining henvises til Politivedtægterne.

§ 5. Pladse, Gaardsrum, Gader og Veie skal, saavidt gjorligt, gives en fast jævn Overflade, og i ethvert Fald fornødent Afløb.

Rendestene og Afløbsrender maa have fast, helst stensat Bund og fornødent Fald.

§ 6. Saavel offentlige som private Kloakledninger, Vasse og andre Afløbsrør maa holdes i tilbørlig Stand, let kunne renses og maa gjøres enten af Jernrør eller af brændte og glasfærede Lerrør. Alle nye Vasse og Kloakflug skal herefter i Kjældere eller inde i Hujene forsynes med Vandlaas eller anden Indretning til at hindre Udstrømning af Kloakgas. Sundhedskommissionen kan, hvor saadant

findes paatrævet, paabyde lignende Foranstaltning for ældre Bed- 1 Mai.
ningers Bedkommende.

§ 7. Ethvert Baaningshus skal være forsynet med Vandhus med mindst et Afslukke for hver 20 Beboere. Vandhuset maa være tilstrækkelig ventileret.

§ 8. Vandhus (Lokumer), Kreaturstalde eller Opbevaringssteder for Gjødsel maa ikke anbringes nærmere Brønd eller andet Vandhentningssted end 4 m. De maa heller ikke anlægges under Beboelsesrum eller i Nærheden af Soveværelse, Spisestue eller Tilberedelsessteder for Næringsmidler.

§ 9. Enhver Gjødselbunge maa være tæt, lukket og overbygget, samt let kunne tømmes og renses. Den maa opføres af Murværk i Cement, saaat Overband og Grundband holdes væk. Hvor Vandhus ikke indrettes med Bunge, anbringes under Sædet Kasser eller Tønder, der gøres vandtætte og sættes paa tæt Gulv, der ikke maa ligge under Jordens Overflade.

Fra Gjødselbunge og Vandhus skal føres en mindst 10 cm.s Træpibe i Høide med Bygningens Tag.

Sundhedskommissionen kan, naar den finder det paatrævet, paabyde Desinfektion.

§ 10. Fra Vandhus maa intet Aflob finde Sted og fra Gjødselbunge heller ikke uden efter Sundhedskommissionens Tilladelse og da alene gennem Aflobsrør, der i sit hele Løb er tætte og lukkede; hvor saadant Aflob tillades, skal Bungenes Udmunding til Aflobsrøret være forsynet med Rist eller lignende Indretning til at holde de faste Gycementer tilbage.

§ 11. Vandhus og Bunge skal tømmes mindst en Gang hvert Halvaar eller oftere, om Sundhedskommissionen saa maatte finde nødvendigt. Bortførelse af Gjødsel eller andre stinkende Stoffer maa ske i tætte Kasser, saa Indholdet ikke spildes paa Gaden, og fra 1ste Juni til 1ste September kun om Natten (12 Midnat, 7 Morgen). Affald og Gjødsel maa, forsaavidt den ikke med Sundhedskommissionens Tilladelse anvendes til Gødning, henbringes til de af Sundhedskommissionen anviste Affaldspladse.

§ 12. Stald, Fjøs eller Grisegård maa ikke indrettes ved Baaningshus, hvis Gaardsrum har et mindre Gladeindhold end 30 m². De maa ikke anbringes nærmere Baaningshus end 4 m. og skal i samme Afstand være fjernet fra Opbevaringssted for Madvarer og Indretninger for Drikkevand. Fra Grisegård og Svinestier skal der være Aflob til Gjødselbunge. Stald og Fjøs skal være lyse og luftige, deres Gulv ligge noget høiere end Gaardsrummets Overflade, være forpvarlig tæt, især der, hvor det optager Urinen, samt have Aflob til Gjødselbungen.

§ 13. Hvor Kreaturhold forarsager sanitære Misligheder, som paa Grund af Stedforholdene eller Bedkommendes fortsatte

1 Mai. Overhørigheid ikke kan hindres, skal Sundhedskommissionen have Ret til ganske at forbyde samme.

§ 14. Feieskarn, Rjoffenaffald eller anden Urenslighed fra Husene maa kun henlægges i tætte med Laag forsynede Kasser, der jevnlig skal tømmes og renses.

§ 15. Madsler og smitteførende Gjenstande skal nedgraves paa en af Kommunestyret dertil anvist og indhegnet Plads udenfor den bebyggede Del af Byen.

§ 16. Udskudt og Gistaffald (Hoveder, Rygge og Indvolde), Hval samt Affald af denne (Rjod, Ben, Spæk o. s. v.) maa ei udnyttes til de Tider og paa de Steder af Byen, som af Sundhedskommissionen findes uantagelige til saadant Diemed, ligesom ei heller nogen Ansamling eller Transport inden Byen af ovennævnte Stoffe enten i raa eller tørret Tilstand maa finde Sted uden til de Tider, paa de Steder og paa den Maade, som af Sundhedskommissionen maatte findes at være betryggende i sanitær Henseende.

Uden Sundhedskommissionens specielle Tilladelse maa ikke Gist eller Gistehoveder og Rygge hænges eller paa anden Maade anbringes til Tørring nærmere oparbejdet og trafikeret Gade end 20 m.

§ 17. Brønde, Vandledninger og deres Beholdere maa holdes rene og fri for alle skadelige Tilsøb. De kan af Sundhedskommissionen forlanges tømt og rensede mindst en Gang aarlig.

§ 18. Anlæg af Bedrift eller Fabrik, der medfører skadelige eller iodelugtende Uddunstninger eller befrygtes paa anden Maade at kunne blive skadelige for Sundheden, maa ei tillades, før Sundhedskommissionens Betænkning er indhentet, og skal være underkastet dennes Tilsyn og nærmere Bestemmelser.

§ 19. Sundhedskommissionen skal mindst en Gang hver Sommer undersøge samtlige i Brug værende Slagterier. Foraaendvidt de i sanitær Henseende her givne Paabud ikke efterkommes, kan Bedriften stanses.

§ 20. Bedærvede og forfalskede Fødemidler og andre Varer, der kan være skadelige for Sundheden, maa ikke salbydes eller sælges og kan foranstattes tilintetgjorte og bortskaffede paa Gierens Bekostning. Sundhedskommissionen kan i dette Diemed anstille de til fornøden Kontrol nødvendige Undersøgelser saavel af Varer og Fødemidler som af de Næringsdrivendes Dplags- og Udsalgssteder og kan forlange fornødne Prover udelivered.

Savarede Fødemidler maa ikke sælges uden Sundhedskommissionens Samtykke.

§ 21. Sundhedskommissionen kan paabyde, at Slagtekvæg, Rjod, Flest og deraf tilberedte Næringsmidler ikke maa salbydes uden først at være undersøgt paa saadan Maade, som af Kommissionen bestemmes.

§ 22. Sundhedskommissionen kan midlertidig forbyde Udsalg af Mælk og andre Fødemidler fra Huse, hvor smitsom Sygdom hersker.

§ 23. Ethvert alvorligere Sygdomstilfælde, der er frembragt ved eller giver Mistanke om at være frembragt ved Rydelsen af bedærvede eller forfalskede Næringsmidler eller ved Benyttelse af Gjenstande, der indeholder giftige eller farlige Bestanddele, eller som hentyder paa en begyndende Epidemii, skal af den tilfaldte Læge uopholdelig anmeldes for Sundhedskommissionen med Angivelse af den formodede Sygdomsaarsag ledsaget af andre fornødne Oplysninger.

§ 24. Bemærker en Husfader, Logivert eller Skibsfører blandt sin Husstand, sine Gæster eller sit Mandskab Sygdomstilfælde, der giver Mistanke om at være af ondartet smitsom Betsfæsenhed, skal han sørge for, at Underretning derom uopholdelig meddeles Sundhedskommissionen.

§ 25. Fartøier, der henligger i Byens Havne, er i det hele taget med Hensyn til Sundhedsforhold og Renlighed underkastede Sundhedskommissionens Bestemmelser.

§ 26. Enhver praktiserende Læge skal strax efter hver Maanedes Udgang afgive til Sundhedskommissionen Opgave over de af ham i den forløbne Maaned iagttagne Tilfælde af epidemisk og smitsom Sygdom efter det almindelige Schema, der trykkes for Bykassens Regning.

Ved Beslutning af Sundhedskommissionen kan det derhos paalægges de praktiserende Læger at indsende daglige Opgaver over de af dem iagttagne Tilfælde af enkelte Sygdomme, hvis Udbredelse det maatte ansees af særegen Vigtighed at kontrollere.

§ 27. Rengjøring og Desinfektion af Boliger, hvor smitsom Sygdom nylig har optraadt, skal udføres efter Sundhedskommissionens Foranstaltning af en af denne dertil antagen Person for Bykassens Regning.

§ 28. Om ethvert paa Byens Grund eller i dens Havne indtræffende Dødsfald maa, forinden Begravelse foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af examineret Læge udsærdiget Anmeldelse, som bliver at afgive til Sognepræsten og af denne tilstilles Sundhedskommissionen.

Hvis den Afdøde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Liget at lyne, og Anmeldelse at udsærdige af dertil af Kommuneskyret antagen Læge (eller Læger).

§ 29. Undblader nogen at udføre de Foranstaltninger, som paahviler ham efter nærværende Forrifter eller efter Sundhedskommissionens lovmedholdig fattede Beslutninger, kan Sundhedskommissionen paa den Skyldiges Bekostning lade disse Foranstaltninger udføre og træffe Forpoininger til at raade Bod paa de ved Forsømmelsen forvoldte Ulemper.

1 Mai. § 30. Overtrædelse af disse Forskrifter straffes i Genhold til § 26 i Lov af 16de Mai 1860 om Sundhedsvæsenet med Boder fra 8 til 800 Kroner.

§ 31. Hvor særegne Forhold paafører det, kan Sundhedskommissionen tillade Afvigelse fra disse Forskrifter.

§ 32. Tidligere Sundhedsforskrifter for Vardo By sættes herved ud af Kraft.

Udgiver: E. R. Bogmann.